1 Αυγούστου 2024

Η θλιβερή τελετή έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων

/ Γενικά Θέματα / Ειδήσεις και Ανακοινώσεις

Του Νικολάου Γ. Ξεξάκη,

Ομότιμου Καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών
Προέδρου Εστίας Θεολόγων Χάλκης και Φίλων αυτής

Οι **Ολυμπιακοί Αγώνες** αποτελούν, αναμφισβήτητα, κορυφαίο αθλητικό, θρησκευτικό και πολιτιστικό γεγονός, του οποίου οι ρίζες ανατρέχουν στην Ολυμπία της Αρχαίας Ελλάδος (776 π.Χ.).
Το σημαντικό γεγονός της διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων συνδέεται με την καλλιέργεια και προβολή πολλαπλών αρετών, όπως της ειρήνης, της αδελφοσύνης, της εντιμότητας, της ευγενικής άμιλλας ανάμεσα σε άτομα και λαούς, της αρμονικής ανάπτυξης σώματος και ψυχής, κατά το γνωστό αρχαιοελληνικό: «νους υγιής εν σώματι υγιεί», της αγωνιστικότητας, της δικαιοσύνης, της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και του σεβασμού για οικουμενικές αξίες.

Δυστυχώς, το ολυμπιακό ιδεώδες και οι πανανθρώπινες αξίες του ολυμπισμού αμαυρώθηκαν στο Παρίσι, τη λεγομένη «πόλη του φωτός», κατά τη φετινή τελετή έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων. Κατά την τελετή αυτή οι διοργανωτές αντικατέστησαν την απεικόνιση του **χριστιανικού «Μυστικού Δείπνου»** με ένα πραγματικό τερατούργημα, το οποίο δημιουργήθηκε από ασεβείς ερμηνευτές της διοργάνωσης, οι οποίοι έλαβαν την θέση του Χριστού και των δώδεκα μαθητών. **Εικόνα διακωμώδησης, χλευασμού και εμπαιγμού του Χριστιανισμού.** Η επινοηθείσα «πρωτοτυπία» υπήρξε βλάσφημη, ασεβής, θλιβερή, αποτρόπαιη, αποκαρδιωτική, αναξιοπρεπής, απεχθής, τραγελαφική. Γι’ αυτό και η αγανάκτηση και κατακραυγή του χριστιανικού κόσμου, αλλά και κάθε εχέφρονα ανθρώπου, υπήρξε δικαιολογημένη και μάλιστα επιβεβλημένη.

Η Διεθνής αυτή ιστορική διοργάνωση, αντί να αποτελέσει πηγή χαράς και ευφροσύνης, λάμψης και αγαλλίασης, πνευματικής ανάτασης και εθνικής υπερηφάνειας, προκάλεσε θλίψη, ταραχή και προβληματισμό. **Αντί να απολαύσουμε από την «πόλη του φωτός» το ζωογόνο φως, γίναμε κοινωνοί του πνευματικού σκότους.**

Ασφαλώς, το βλάσφημο συμβάν, κατά την τελετή έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων, μας προσκαλεί σε αφύπνιση και εγρήγορση για την υπεράσπιση και περιφρούρηση των ιερών και των οσίων μας, της τιμαλφούς παρακαταθήκης της χριστιανικής πίστης, την καταφυγή στο πραγματικό φως, που είναι ο Χριστός, ο οποίος διακηρύττει: «Εγώ είμαι το φως του κόσμου. Εκείνος που με ακολουθεί δεν θα περπατήσει στο σκότος, αλλά θα έχει το φως της ζωής» (Ιω. 8, 12).

Αντικρούοντας, λοιπόν, και **καταδικάζοντας την ύβρη και την ασέβεια προς τον Ιησού Χριστό,** ας προσέχουμε τα ξενόφερτα «προϊόντα», τα ολέθρια και καταστρεπτικά, τα οποία τόσο εύκολα αποδεχόμαστε στην **Ορθόδοξη Ελλάδα**, ως δείγματα προόδου και εκσυγχρονισμού.